

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci **žalobcu: Ing. G. G.**, bytom A., zastúpeného **JUDr. R. G.**, bytom F., proti **žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, Oddelenie bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií**, so sídlom Kuzmányho 8, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-111-4/DI-1-2008 zo dňa 7.8.2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/111/2008 - 27 zo dňa 30.4.2009, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/111/2008 - 27 zo dňa 30.4.2009 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 6S/111/2008 - 27 zo dňa 30.4.2009 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-111-4/DI-1-2008 zo dňa 7.8.2008, ktorým zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. ORP-P-1120/1-ODI-2008 zo dňa 10.6.2008 o priestupku tak, že z výrokovej časti a odôvodnenia vypustil časť textu v znení: „na vyhradenom parkovisku pre vozidlá prepravujúce ťažko zdravotne alebo pohybovo postihnuté osoby odkázané na individuálnu prepravu s počtom 2 miesta“ a nahradil ju textom: „na mieste vyhradenom pre vozidlá prepravujúce ťažko zdravotne alebo pohybovo postihnuté osoby odkázané na individuálnu prepravu označené dopravnou značkou D 12 s osobitným označením 01 s dodatkovou tabuľkou

upresňujúcou 2 miesta aj napriek tomu, že takúto osobu neprevážal“. Ostatné časti predmetného rozhodnutia o priestupku zostali nezmenené. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení rozsudku skonštatoval, že preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutia v intenciách žalobných námietok a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Poukazom na § 22 ods. 1 písm. j) a § 22 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) ako i na § 3 ods. 1, § 24 ods. 1 písm. l) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, platnom v čase spáchania priestupku, (ďalej len „zákon č. 315/1996 Z. z.“) zhodnotil, že správne orgány rozhodovali v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, vychádzajúc z listinných dôkazov a dokladov, ktoré tvoria súčasť priestupkového spisu, a v súlade so zásadami správneho konania podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Uviedol, že vzhľadom na dôkazný stav veci nemohol, rovnako ako žalovaný, uznať za dôvodné tvrdenia žalobcu o zlom umiestnení dopravnej značky, a vyhodnotil právnu argumentáciu žalobcu poukazujúcu na § 61 ods. 6 a § 62 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z. ako neopodstatnenú, pretože nezistil, že by v čase spáchania priestupku boli v blízkosti dopravnej značky D 12 umiestnené veci, ktoré by mohli viesť k zamene s dopravnou značkou alebo dopravným zariadením alebo by ich zakrývali alebo ktoré by rozptyľovali pozornosť účastníka cestnej premávky alebo ho oslňovali. Podľa názoru krajského súdu sa žalovaný dostatočne dôsledne vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami, preto sa s jeho odôvodnením stotožnil. Poukázal na to, že písomné vyjadrenie Mesta Košice zo dňa 17.6.2008, na ktoré sa žalobca odvolával, nemá pre toto konanie žiadny dôkazný význam, nakoľko podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené krajský súd s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu ako nedôvodnú zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. neúspechom žalobcu v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca namietajúc nesprávne právne posúdenie veci a opakovane argumentujúc tým, že dopravnú značku D 12 s osobitným označením 01 a dodatkovou tabuľkou E1 zo svojho zorného uhla nevidel a ani nemohol vidieť, z čoho vyvodil záver o nesprávnosti použitia dopravnej značky. Poukázal na to, že krajský súd vychádzal z priloženej fotodokumentácie, ktorá však je podľa jeho názoru irelevantná, nakoľko nezachytáva pohľad vodiča vo vozidle zachádzajúceho na druhé parkovacie státie sprava, ale stojaceho chodca oproti značke. V súvislosti s tvrdením krajského súdu, že nepredložil na podporu svojho tvrdenia žiadny dôkaz, žalobca uviedol, že toto bolo úlohou správneho orgánu podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, ktorý je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie a vysporiadať sa s námietkami účastníka konania. Ďalej namietal, že krajský súd sa nezaoberal zlým umiestnením dopravnej značky s poukazom na príslušné technické normy a svoj záver vyvodil iba po vzhliadnutí fotodokumentácie a taktiež nebral do úvahy následné

premiestnenie dopravnej značky, čo by mohlo podľa jeho názoru objasniť nesprávne umiestnenie dopravnej značky. Žalobca poukázal aj na to, že žalovaný rozhodnutie o priestupku zmenil, avšak de facto ho potvrdil a odvolanie zamietol, čo však vo výrokovej časti rozhodnutia neuviedol, a preto namietal zmätočnosť a nezrozumiteľnosť rozhodnutia žalovaného s poukazom na § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p., čo je dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu a vrátenie veci na ďalšie konanie, aj keď to v žalobe nenamietol. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému na ďalšie konanie a prizná žalobcovi právo na náhradu trov konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že k skutočnostiam uvádzaným žalobcom v odvolaní sa už vyjadril v stanovisku k žalobe. Zotrval na názore, že žalobca sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, tak ako je to uvedené v rozhodnutí o priestupku č.p. ORP-P-1120/1-ODI-2008 zo dňa 10.6.2008. V súvislosti s námietkou žalobcu vznesenou v odvolaní ohľadne opravy chýb v písaní, za ktorú považoval žalobca výrok rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu, uviedol, že k zmene rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu došlo z dôvodu chyby pri označení vyhradeného parkoviska s osobitným označením, preto túto námietku považuje za účelovú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Predmetom súdneho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Krajského dopravného inšpektorátu, Oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií č. KRP-111-4/DI-1-2008 zo dňa 7.8.2008, ktorým bolo zmenené rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu, Oddelenia bezpečnosti cestnej premávky zo dňa 10.6.2008, č. ORP-P-1120/1-ODI-2008, ktorým bol žalobca za porušenie § 3 ods. 2 písm. b) a § 24 ods. 1 písm. l) zákona č. 315/1996 Z. z. uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. j) zákona o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 5.000,--Sk (165.97 EUR) a povinnosť náhrady trov konania v sume 500,--Sk (16,60 EUR). Zmena rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa žalovaným spočívala v nahradení časti textu označenia vyhradeného parkoviska s osobitným označením.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 315/1996 Z. z. účastník cestnej premávky je ďalej povinný dbať na dopravné značky a dopravné zariadenia.

Podľa § 24 ods. 1 písm. l) zákona č. 315/1996 Z. z. vodič nesmie zastaviť a stáť pred vjazdom na cestu z poľnej cesty alebo z lesnej cesty, alebo z miesta mimo cesty, alebo na vyhradenom parkovisku, ak nejde o vozidlo, pre ktoré je parkovisko vyhradené.

Podľa § 22 ods. 1 písm. j) zákona o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto neoprávnene použije osobitné označenie vozidla prepravujúceho ťažko zdravotne alebo ťažko pohybovo postihnutú osobu alebo poruší zákaz zastavenia alebo státia na mieste vyhradenom pre vozidlá prepravujúce ťažko zdravotne alebo ťažko pohybovo postihnutú osobu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je vecne správny a plne sa s ním stotožňuje, odkazujúc pritom v súlade s § 219 ods. 2 O.s.p. na jeho znenie. Odvolací súd rovnako ako krajský súd považuje zistený skutkový stav za dostatočný na záver o spáchaní priestupku a porušení predpisov o pozemných komunikáciách žalobcom. Žalobcovu námietku o nesprávnom umiestnení dopravnej značky považuje za nedôvodnú, a to s poukazom na obsah administratívneho spisu, z ktorého je dostatočne zrejmé, že dopravná značka D 12 s dodatkovou tabuľkou E7 označujúca dve vyhradené parkovacie miesta pre ZŤP bola umiestnená začiatkom roku 2006 na stĺp verejného osvetlenia v súlade s technickou normou č. 01/2000, a to po schválení Komisiou dopravného značenia Správy komunikácií mesta Košice. Jej premiestnenie, ako to vyplýva z oznámenia Mestskej Polície mesta Košice zo dňa 29.7.2008, malo súvis s blízkym reklamným pútačom a kvetmi, ktoré sčasti dopravné značenie v letných mesiacoch zakrývali. Odvolací súd však z priloženej fotodokumentácie vyhodnotil, že v čase spáchania priestupku žalobcom bolo dopravné značenie dostatočne viditeľné. Odvolací súd nedospel ani k záveru o nesprávnom právnom posúdení, nakoľko krajský súd aplikoval na správnom orgáne dôsledne zistený skutkový stav správny právny predpis, a to zákon č. 315/1996 Z. z. v spojení so zákonom o priestupkoch a s podporným použitím správneho poriadku. V súvislosti

s námietkou žalobcu ohľadne zmätočnosti druhostupňového rozhodnutia správneho orgánu a tým pádom jeho nepreskúmateľnosti je potrebné uviesť, že odvolacie konanie je v správnom konaní vybudované na apelačnom princípe a druhostupňový orgán je zásadne oprávnený rozhodnúť vo veci. Odvolací orgán nie je v žiadnom smere viazaný závermi prvostupňového orgánu, avšak v zmysle zákona o priestupkoch nie je možné zmeniť uloženú sankciu v neprospech obvineného z priestupku (uplatňuje sa zásada zákazu reformatio in peius). V danom prípade druhostupňový správny orgán zmenil rozhodnutie sčasti, pričom skonštatoval, že v ostatných častiach ostáva rozhodnutie správneho orgánu nezmenené. Súd v súlade s ustanovením § 250i ods. 3 O.s.p. v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. skúma napadnuté rozhodnutie v intenciách žaloby, inak pri jeho prieskume prihliada iba na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré majú alebo by mohli mať za následok ujmu na právach účastníkov konania. Rovnako by sa toto mohlo uplatniť aj na prípady porušenia procesných predpisov. Preto dôvodom zrušenia rozhodnutia v takom prípade by malo byť len také porušenie zákona, ktoré by mohlo mať vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené, spôsob rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu nemožno považovať za také pochybenie, ktoré by malo vplyv na jeho zákonnosť. Rozhodnutie sa nezrušuje len preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (bližšie pozri R 122/2003 - rozhodnutie NS SR č. 4 Sž 98-102/02). Rozhodnutie správneho orgánu druhého stupňa nemožno preto považovať za nezákonné, prípadne za zmätočné, nakoľko je z neho jednoznačne zrejmé, ako správny orgán rozhodol, a je náležite odôvodnené.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 24. augusta 2011

**JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

